रजोमेघ *m.* Staubwolke.
रज्जबू *n.* Strick- *o.* Seilzeug.
रज्जु (रज्जू) *f.* Strick, Seil.
रज्जुक (*adj.* —°) *dass.*
रज्जुपीठिका *f.* eine an Stricken hängende Bank, Art Strickleiter.
रज्जुमय aus Stricken bestehend.
रज्जुलम्ब *m.* Hängestrick.
रञ्ज्, **ऋञ्जति**, °**ते**, **ऋञ्ज्यति**, °**ते** sich strecken, verlangen nach (*Acc.*). *Partic.* **ऋञ्जसान** herbeieilend, erstrebend. **अभि** haschen nach (*Acc.*). **नि** erreichen, erwischen.
रञ्जक, *f.* **रञ्जिका** färbend; entzückend, erfreuend.
रञ्जन, *f.* **ई** (—°) *dass.*; *n.* das Färben, Entzücken, Zufriedenstellen; *roter Sandel.
रञ्जनीय zu erfreuen, zu befriedigen.
रट्, **रटति** heulen, brüllen, krächzen, schallen, rauschen. *Intens.* **रारटीति** *dass.*
रटन *n.* das Rufen, Jauchzen.
रटित (*s.* **रट्**) *n.* Geschrei, Geheul.
रण *m.* Lust, Freudigkeit; (*Laut, Ton); Kampf (*auch n.*).
रणकृत् Freude machend *o.* kämpfend.
रणक्षिति *f.*, °**क्षेत्र** *n.* Schlachtfeld.
रणत्कार *m.* Gerassel, Gesumme.
रणप्रिय kampflustig.
रणभू *u.* °**भूमि** *f.* Kampfplatz.
रणमुख *n.*, °**मूर्धन्** *m.*, °**शिरस्** *u.* °**शीर्ष** *n.* Vordertreffen (*eig.* Mund *u.* Spitze des Kampfes).
रणाङ्गण *u.* **रणाङ्गन** *n.* Schlachtfeld.
रणित (*s.* 2. **रन्**) *n.* Klingen, Summen.
रणितर् sich freuend an (*Loc.*).
रण्डा *f.* Vettel, Witwe.
रण्य erfreulich; *n.* Freude, Kampf.
रण्ड्, **रण्डति** ergötzen.
रण्ड erfreulich, angenehm, fröhlich.
रण्डित fröhlich, munter.
रत (*s.* **रम्**) *n.* Liebesgenuss, Wollust.
रति *f.* Ruhe, Lust, Freude, Gefallen an (*Loc. o.* —°), Liebesgenuss, Wollust (*personif. als Gattin des Liebesgottes*).
रतिकर, *f.* **ई** Freude machend *o.* der Liebe pflegend.
रतिज्ञ der Liebe *o.* Wollust kundig.
रतिप्रीति *f. Du.* Rati und Prîti (*zwei Gattinnen des Liebesgottes*).
रतिबन्धु *m.* Geliebter, Gatte.
रतिमन्त् fröhlich, verliebt, von Rati begleitet.
रतिरस *m.* Liebesgenuss; *Adj.* wie Liebe schmeckend.
रतिसर्वस्व *n.* der Inbegriff der Lust.
रतोत्सव *m.* Fest des Liebesgenusses.
रत्न *n.* Gabe, Besitz, Gut; Schutz, Juwel, Perle; *oft* —° eine Perle *o.* ein Schatz von; °— mit Edelsteinen besetzt *o.* verziert.
रत्नगर्भ Edelsteine bergend; *f.* **आ** die Erde.
रत्नच्छाया *f.* Glanz von Edelsteinen.
रत्नदीप *m.* Juwelenlampe (*d. i.* eine L. mit Juwelen statt der Flamme).
रत्नधे *u.* °**धा** Gaben spendend; *Superl.* °**धातम**.
रत्नधेय *n.* das Gabenspenden.
रत्नप्रदीप *m.* = **रत्नदीप**.
रत्नप्रभ *m. Fürstenname* (*eig.* von Juwelen prangend); *f.* **आ** die Erde, *Frauenn.*
रत्नप्रासाद *m.* ein mit Edelsteinen geschmückter Palast.
रत्नभाज् Schätze verteilend *o.* besitzend.
रत्नभाजन *n.* Juwelenkästchen.*
रत्नभाण्ड *n. dass.**
रत्नभूत juwelengleich (ein J. seiend).
रत्नमय, *f.* **ई** aus Juwelen bestehend.
रत्नमाला *f.* Juwelenhalsband, Perlenschmuck.
रत्नरत्न *n.* die Perle der Perlen.
रत्नराशि *m.* Perlenhaufen *o.* -menge.
रत्नवन्त् gaben- *o.* juwelenreich.
रत्नवर्धन *u.* °**वर्मन्** *m. Mannsnamen.*
रत्नसू Schätze gebärend (*die Erde*).
रत्नहविस् *n.* eine best. Opferhandlung.
रत्नाकर *m.* Schatzgrube, das Meer.
रत्नाङ्गुरीयक *u.* °**लीयक** *n.* Juwelenring.
रत्नावली *f.* Perlenschnur; *Frauenname, T. eines Dramas.*